

Milí čitatelia,

naša škola sa snaží vo vyučovacom procese ale aj mimo neho využívať dostupné IKT technológie. V rámci vlastných zdrojov alebo projektov sa nám podarilo vytvoriť PC triedu, niektoré triedy vybaviť dataprojektormi a vo vyučovacom procese využívame tri interaktívne tabule. V tomto trende chceme pokračovať, chceme, aby naši žiaci získali v maximálnej miere znalosti a zručnosti v oblasti IKT, aby ich vedeli využívať najmä pri svojom štúdiu a v praktickom živote. Projekt KOCKA bol zameraný na všetky oblasti vyučovacieho procesu. Dôvodom, pre ktorý sme sa do projektu prihlásili je ten, že práca s IKT v rámci vyučovania sa pre žiakov stáva atraktívnejšou a zaujímavejšou. Chceme teda dosiahnuť taký stav, aby sme v každej triede mali dataprojektor a aby každý pedagóg mal svoj vlastný notebook, ktorý mu umožní prípravu niektorých tém na vyučovanie práve s využitím IKT. Pedagóg i žiak bude mať k dispozícii dostatočný a najmä priamy zdroj informácií, zdroj pracovných materiálov, rôznych výučbových aplikácií, ktoré mu zároveň poskytnú okamžitú spätnú väzbu.

Aj naše letné číslo bolo pripravované v tomto duchu. Naše tradičné rubriky boli tematicky zamerané na kocku. Veríme, že Vás príspevky zaujmú a pobavia.

Stalo sa

Ako konať dobro

V pondelok 5.5.2014 k nám zavítali herci z Divadla hotel Mária a predviedli nám zaujímavú rozprávku „Ako konať dobro“.

Príbeh je inšpirovaný poviedkou Charlesa Dickensa „Vianočná koleda“.

Interaktívne predstavenie rozpráva o dôležitosti spolupatričnosti, pozornosti, dobra, a to nie len v čase Vianoc. Je to príbeh mrzutého a samotárskeho bohatého muža odmietajúceho iné hodnoty, ako materiálne. Odmieta dokonca pomáhať chudobným deťom v núdzi. Muža navštívi duch jeho mŕtveho priateľa a mení jeho pohľad na peniaze a majetok. Dozvedá sa o iných dôležitých hodnotách života.

Deň Zeme

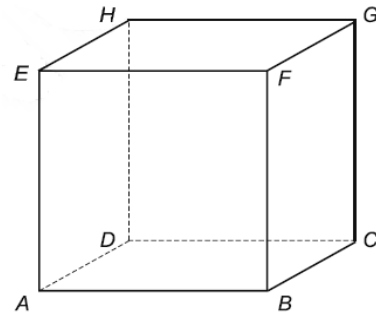
Aj tento rok si žiaci našej školy pripomenuli Deň Zeme, ktorý pripadá na 22. apríl. Spolu s učiteľmi sa rozhodli okolitej prírode pomôcť. Pre nepriaznivé počasie sme očistu nášho okolia presunuli až na piatok 9. mája 2014. Všetci sme si vyhrnuli rukávy a pustili sa do boja s odpadom v našej obci. Každá trieda mala určené miesto, ktoré čistila od neporiadku. Žiakom bol odmenou hrejivý pocit z dobre vykonanej práce a príjemný pohľad na čistotu okolitej prírody.

The school dance

Tento rok sa naša škola zapojila do projektu Elektronizácia vzdelávacieho systému regionálneho školstva, v rámci ktorého v súťaži The School Dance 2014 roztancuje žiakov v troch krajinách. Aj žiaci našej školy sa rozhodli ukázať svoj pozitívny vzťah k nášmu rodisku, lokalite a regiónu v tanci a v súťaži predviedli bursovnícke kolo. Okrem slovenských škôl sa do projektu môžu zapojiť aj žiaci z Českej a Poľskej republiky. Tento rok sa súťaží v dvoch kategóriách. Už štandardnou kategóriu je najlepšie tanečné vystúpenie – Best Dance. Tohtoročnou novinkou je kategória Local Dance, v ktorej budú školy súťažiť o najlepšiu prezentáciu jednotlivých regiónov Slovenska, Česka a Poľska prostredníctvom tanca. Každá škola môže nahráť tri súťažné videá s maximálnou dĺžkou tri minúty. Okrem tanečných videí je súčasťou projektu The School Dance 2014 aj príprava jedného interaktívneho materiálu. Jeho cieľom je prezentovať región, z ktorého škola pochádza. Súťažiaci majú na výber z dvoch možností – vytvorenie interaktívneho plagátu alebo prezentácie. Hlavnou cenou pre najlepších tanečníkov bude zájazd do Disneylandu v Paríži, ale aj tanečné parkety, tanečné dni, smartfóny, tablety a iné. Držte nám palce!

Vidíte, že sme toho zažili dosť. Ale to ešte nie je všetko. Aj posledné týždne, ktoré strávime v škole, budú plné zaujímavých aktivít. Okrem uzatvárania známok, na ktoré sa nikto z nás neteší, nás čaká aj tradičná Školská akadémia, ktorá sa už pomaly blíži. Nezapudnite si prísť pozrieť jej program, pretože ho všetci usilovne pripravujeme. Srdečne Vás na Školskú akadémiu pozývame do nášho kultúrneho domu v **stredu 25.06. 2014** o 15.00 hod. Tešíme sa na Vás! -ak-

Stavba snov

Možno sa to stalo a možno ani nie, možno to bol len sen a možno skutočnosť, to už nikto nevie.

Ale...

Kde bolo, tam bolo, bolo raz jedno malebné údolie a v jeho náručí sa nachádzala maličká škola, do ktorej chodili šikovné deťúrence. Deti sa starali nielen o školu, ale aj o prírodu, ktorá ich obklopovala. Pani príroda ich za prácu obdarovala zelenou trávou, modrou oblohou, spevom vtákov a ďalšími nevídanými krásami.

Raz mali deti matematiku. Učili sa o kocke a aby si ju vedeli lepšie predstaviť, vytvorili jej podobu aj na výtvarnej výchove. Počas hodiny sa v triede spolu s kockami nahromadil aj papierový odpad. Janko, ktorý mal službu, ho vyzbieral a zahodil do koša. „Nemám rád neporiadok!“ pomyslel si. Zrazu si ho všimla Katka: „Nevieš, že tento odpad tam nepatrí?! Veď z použitého papiera sa vyrába recyklovaný papier či zošit, ktorý sa dá opäť použiť. Zachrániš pár stromov!“ A mala pravdu. Janko síce papier odhodil, no do najbližšieho odpadkového koša, nad ktorým svietil nápis PLASTY. Zahanbený chlapec si svoj omyl uvedomil, pozrel na pani učiteľku a presunul papier do správneho koša. Pani učiteľka sa ticho usmiala a pri srdci ju hrial príjemný pocit, že deti vedia, čo je správne.

Všetky bielučké kocky si žiaci uložili na policu. Na matematike sa dozvedeli niečo o ich vlastnostiach. Učili sa o stranách, o sieti i o tom, ako sa dá vypočítať povrch a objem týchto geometrických útvarov. Deti hodina zaujala a ani si neuvedomili, že už zazvonilo. Na konci vyučovania sa rýchlo rozprchli domov.

Nastala noc a každý vie, že polnoc má svoju magickú silu, vtedy sa dejú zvláštne veci... A tie sa udiali aj v našej malej triede. Možno neviete, ale v noci sa všetky školské veci prebudia zo spánku. Ožijú a zažívajú svoje nočné dobrodružstvá. Ako prvá sa zobudila zvedavá tabuľa a kamarátky ceruzky sa spýtala: „Nevieš, čo je to tam za čudo?“ Ceruzka nevedela, a preto pribehla k bielym čudám a tenkým hláskom sa spýtala: „Hej, počujete ma? Kto ste? Predstavte sa nám!“

„Ja som kocka Batilda a spolu s ostatnými som sa narodila dnes v tejto triede. Vytvorili nás ruky šikovných detí.“ Aj ostatné kocky ožili. Školské veci sa potešili, že majú nových spoluobyvateľov. Rozhodli sa usporiadať uvítaciu párty pre nových členov triedy. Všetci sa potešili a vytvorili nočnú diskotéku plnú zábavy a tanca. Keď ráno začali vykúkať prvé slnečné lúče a ľudí budil vtáčí spev, v triede zrazu nastal pokoj a všetky veci sa uložili na svoj spánok. Do triedy vstúpili deti a začalo sa vyučovanie.

Len naša nezbedná kocka Batilda nie a nie zaspáť. Bola veľmi zvedavá, čo sa bude v triede diať. A keďže sa bála zostať hore sama, zobudila aj svoje tri kamarátky. Deti mali slovenský jazyk a učili sa, ako sa správne predstaviť. Prvá vystúpila Zuzka: „Volám sa Zuzanka, mám 10 rokov a bývam v Komjatnej. Rada športujem, maľujem a čítam knihy.“ Ostatní žiaci jej zatlieskali. Keď sa predstavili asi piati žiaci, naša kocka to nevydržala, veselo skočila pred deti a predstavila sa im. Deti spolu s pani učiteľkou zostali prekvapené a veru sa aj zľakli, čo sú to za čary, ale sledovali ju ďalej. Kocka začala: „Ahoj deti, volám sa Batilda, narodila som sa včera a vytvorili ste ma vy. Mám rôzne matematické vlastnosti.“ Batilda predstavila aj svoje nerozlučné kamarátky - Amadeu, Lisadeu a Lukréciiu.

Deti im zatlieskali a potešili sa, že majú takých nevšedných kamarátov. Potešila sa aj pani učiteľka, lebo Batilda jej pomohla pri opakovaní učiva. To len bolo radosti a chuti, s ktorou deti do školy chodili. Učili sa nielen o kockách, ale najmä s kockami, a to bola zábava.

No ako to býva v každej triede, tak aj v tejto sa našiel nejaký ten nezbedník a bol ním Jožko, ktorý skričal na celú triedu a na plné ústa: „Ved' kocky sú nahé, nemajú šaty!“ A nechutne sa im začal vysmievať. V triede nastalo ticho, lebo deti si všimli, že má asi pravdu. Všetky boli totiž rovnaké, vyrobené z bieleho papiera a vyzerali ako neoblečené. To sa našich kociek veľmi dotklo. Rýchlo sa skryli za závesy školských okien a ticho tam plakali. Nechceli vôbec vyliezť.

Deťom bolo Batildy a jej kamarátov ľúto, a preto sa rozhodli, že im pomôžu a vyrobia pre ne šaty. Najskôr vytvorili rôzne návrhy látok a šiat, lebo kocky, ako správne dievčatá, boli aj trochu priberčivé a každá si chcela vybrať tú najkrajšiu látku na svoje šaty. Všetky boli totiž rovnaké, vyrobené z bieleho papiera a vyzerali ako neoblečené. To sa našich kociek veľmi dotklo. Rýchlo sa skryli za závesy školských okien a ticho tam plakali. Nechceli vôbec vyliezť. Teraz však potrebovali zistiť, koľko látky potrebujú na ušitie svojich šiat. „Ako to zistíme? Nám sa to nikdy nepodarí! Zostaneme len obyčajnými bielymi kockami!“ začala so smútkom i hnevom v hlase kocka Lukrécia.

Ale Batilda sa nedala a hned' jej povedala: „Ale to nebude také ťažké, veď máme deti, ktoré nám pomôžu. Určite vedia niečo také vypočítať. Deti, tak čo, pomôžete nám?“ A deti s úsmevom odpovedali: „Jasné, to nie je problém! Zistíme váš povrch a potom je to už hračka.“ Kocky hned' s ochotou poskytli všetky potrebné miery. Po výpočtoch deti vytvorili rôzne šaty a usporiadali módnú

prehliadku, z ktorej čerpali nápady aj tí najvychýrenejší návrhári sveta. „Vidíte, podarilo sa nám to, však Lukrécia?“ tvrdila múdra Batilda.

Po čase sa naše kocky chceli usadiť a vytvoriť si svoju stavbu snov, v ktorej by boli šťastné, ale nevedeli, ako na to. Pani učiteľka im poradila, že musia zájsť za múdrou kockou sovou, ktorá im určite pomôže. No malo to háčik, nikto totiž nevedel, kde sa táto sova

nachádza. Preto sa Batilda rozhodla, že pôjde na vandrovkú do sveta. Deti a kocky ju nechceli pustiť, ale vymódená a tvrdohlavá Batilda sa už dávno rozhodla.

Po smutnej rozlúčke sa vybrala do sveta. Išla cestou -necestou, putovala už veľmi dlho a unavená sa zrazu ocitla v Číne. Vykračovala si po dlhočiznej stavbe, ktorú tvorili kocky a kvádre. Strela miestnu obyvateľku a tá jej prezradila, že sa nachádza na Veľkom čínskom múre, ktorý môžeme vidieť i z vesmíru. Naša kocka sa jej spýtala: „Hľadáš múdru sovu, nepočula si o nej?“ Obyvateľka len pokrútila hlavou. Zronená Batilda sa pobrala ďalej.

Uboľené nohy ju zaviedli do Brazílie. Pri Amazonke stretla modrého papagája Bluea. Ten jej ukázal symbol Rio de Janeira - obrovskú sochu Krista Spasiteľa. Spolu sa usadili na jeho ruke a kochali sa krásnym výhľadom na mesto zaliate slnkom. Kocku to zaujalo, ale opäť zosmutnela, lebo ani Blue nevedel nič o múdrej sove.

Batilda navštívila aj peruánske Machu Picchu, talianske Koloseum, ale ani tu nenašla sovu. Zablúdila dokonca aj do horúceho Egypta a prezrela si legendárne pyramídy. Tie ju zaujali tvarom štvorbokého ihlana. Všimla si, že ho tvoria jej príbuzné - kvádre. Nikto jej však nevedel dať odpoveď na hľadanú otázku.

Plná sklamaní a smútku sa rozhodla pre návrat domov. Po dlhej ceste sa dostala do Ružomberka. Sovu dokonca hľadala aj v Galérii E. Fullu či na Likavskom hrade, ale nikde ju nenašla. Rozhodla sa, že sa vráti do malebnej Komjatnej. Pri rozmýšľaní ju zrazu vyrušil zvláštny zvuk: „Hú, hú, hú! Si blízko svojho cieľa, len pokračuj...“

Batilda sa potešila, že počuje hlas sovy a spýtala sa majestátneho Hrdoša, okolo ktorého práve prechádzala: „Dobrý deň, milý Hrdoš, nevieš, kde by som našla múdru sovu z rodu kociek?“ Hrdoš zvolal ohromným hlasom: „Akoby som nevedel, pravdaže viem, tá, ktorú hľadáš, sídli na Hlavačke. Nepočuješ jej silné volanie?“ Batilda sa poďakovala za radu a ponáhľala sa na Hlavačku. Hlas sovy skutočne silnel a omamujúco ju vábil vpred. Sova mala svoj príbytok v skale pripomínajúcej hlavu. „Dobrý deň, múdra sova, som rada, že som ťa konečne našla. Prosím ťa, nauč ma, ako mám postaviť stavbu snov pre seba i kamarátov?“ prosila nesmelo Batilda. „Rada ti pomôžem, ale musíš splniť tri úlohy, čím dokážeš, že si moju radu zaslúžiš.“ Kocka súhlasila a sova pokračovala:

„Tvojou prvou úlohou bude zistiť, ako sa povie slovo kocka po anglicky. Ak nevieš, ponúknem ti pomôcku. Odpovedz na otázky a pospájaj prvé písmená vylúštených slov.

- a) **You can watch films there.**
- b) **Where do students study.**
- c) **You read it.**
- d) **Big animal with long nose.**

Druhú úlohu splniš, keď sa zahráš na básnika a napíšeš báseň o kocke. A posledná úloha preverí tvoje vedomosti z ekológie. Z rozutekaných a neposlušných hlások musíš zložiť správne slová označujúce globálne ekologické problémy!“

GOSM

SÉLYK ŽDEAD

NÁVOZOÓ IEDRA

KELÍSNVÝKO FEKTE

Batilde sa úlohy zdali ťažké, ale nevzdala sa. Vedela, že má dobrých pomocníkov v škole. Po vrelom zvitani jej deti naozaj pomohli a s odpoveďami sa ponáhľala za sovou. Zvedavci nájdu riešenie úloh na konci našej rozprávky. Sova bola s riešením spokojná a uznala, že kocka si zaslúži spoznať základy stavania tých najzaujímavejších budov. Ukázala jej postup a spolu vymysleli rôzne návrhy stavieb. Batilda to naučila aj svoje hranaté kamarátky a spolu si postavili tú najkrajšiu stavbu, v ktorej boli šťastné. A nielen to, každá kocka tam mala svoje metre štvorcové životného priestoru. Naša Batilda si uvedomila, že všade je dobre, ale doma najlepšie. A vďaka ceste po svete sa len uistila v tom, že pre každého je stavbou snov niečo iné. Všetky stavby však musí spájať pocit istoty, bezpečia, ale aj teplo rodinného krbu a dlane našich najbližších, ktoré nás vedia pohladit’.

Všetci si vzájomne pomáhali a navštevovali sa. A naše kocky? Možno žijú dodnes, ak ich už niekto nezrecykloval. Ozaj, na ich krásnej stavbe snov bola aj papierová veža a na nej zlatý zvonec, a to je našej rozprávky o kockách koniec.

-ak-

Riešenie otázok z rozprávky *Stavba snov*

Deti, pomôžte kocke Batilde s úlohami, ktoré jej dala múdra sova?

1. Sova, chce poznať odpoveď na otázku: Ako sa povie slovo *kocka* po anglicky? Ak neviete, ponúkame vám pomôcku. Odpovedzte na otázky a pospájajte prvé písmená vylúštených slov. Riešenie nájdete v zátvorkách.

- e) *You can watch films there.* (Cinema)
- f) *Where do students study.* (University)
- g) *You read it.* (Book)
- h) *Big animal with long nose.* (Elephant)

2. Šikovné deťúrence sa zahrali na malých básnikov a vymysleli pekné básne o kocke, ponúkame vám aspoň túto. **Doplniť nejakú básen' o kocke**

3. Múdrej sove sa rozutekali neposlušné písmenká. Pomôžte jej usporiadať písmenká tak, aby z nich vznikli správne slová označujúce globálne ekologické problémy? Ak neviete, správne odpovede nájdete v závere otázky.

G O S M

S É L Y K Ž D E A D

K E L Í S N V Ý K O F E K T E

N Á V O Z O Ó I E D R A

Správne riešenie: *smog, kyslé dažde, skleníkový efekt, ozónová diera.*

Zelená škola

pridáva aj ďalšie úlohy.

1. Vytvorené slová *smog, kyslé dažde, skleníkový efekt, ozónová diera* doplňte do nasledujúceho textu na vynechané miesta.

Oxid uhličitý, metán a vodná para sú plyny, ktoré majú najväčší vplyv na vzniku

....., a preto sa nazývajú skleníkové plyny.

Ozónová vrstva Zeme zachytáva škodlivé ultrafialové žiarenie zo Slnka a odráža ho späť do vesmíru. Časť ozónovej vrstvy je však porušená a nazýva sa

..... a cez ňu preniká na Zem toto škodlivé žiarenie, ktorého dôsledkom môže byť poškodenie zraku a rakovina kože.

Zmes hmly, prachu a dymu z komínov sa nazýva Najčastejšie sa vyskytuje v priemyselných oblastiach a môže spôsobovať dýchacie problémy u ľudí.

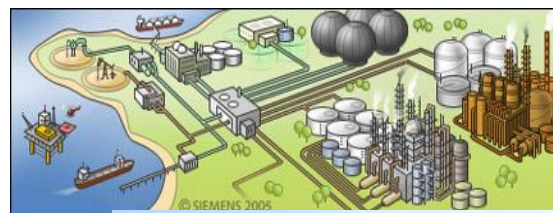
..... vznikajú vzájomným pôsobením spalných plynov, najmä oxidov dusíka a síry, s vodnou parou vo vzduchu. Ničia rastliny, ohrozujú živočíchy a spôsobujú poškodenie kultúrnych pamiatok.

2. Opäť je tu úloha s neposlušnými a rozutekanými písmenkami. Usporiadajte písmenká tak, aby z nich vznikli správne slová označujúce najčastejšie príčiny znečistenia vzduchu?

ORDPAVA

RIEPYMSLE

ĽOPONHOSPOÁDRTSVO

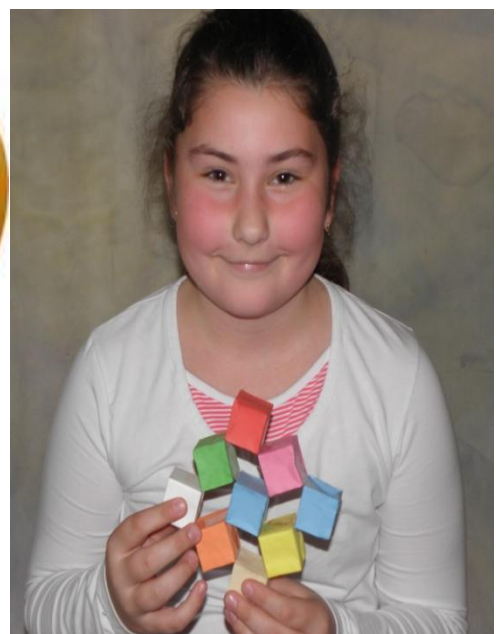
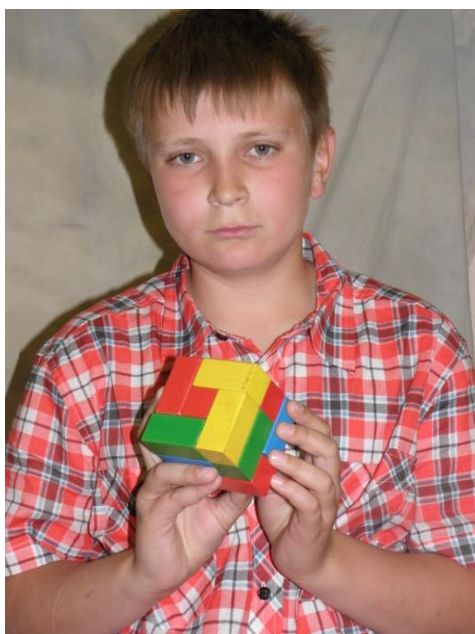

MISS KOCKA

2014

Na výtvarnej výchove žiaci našej školy realizovali svoje výtvarné predstavy o novom módnom imidži kocky. V každej triede sa našlo zopár výnimočných dielok, ktoré vyučujúca Mgr. Zuzana Hlaváčová vybrala do špeciálneho kola. Žiaci našej školy mali možnosť z dvadsiatich prác zvoliť tú najdokonalejšiu, MISS KOCKU 2014. Hlasovacie lístky rozhodli. Mimoriadne tesný verdikt - 1. miesto a titul získala žiačka Barborka Ondrušová z 8. ročníka. Zvolila netradičnú techniku a logo našej školy. Druhé miesto obsadil žiak šiesteho ročníka Edko Ondřík a tretie Miška Urbanová z 5. ročníka. Všetky hlasovacie lístky boli zlosovateľné, a tak sladkú odmenu za hlas - čokoládovú tortu, získala pre svoju triedu Karin Kútniková. -cat-

Regionálne okienko

K ako...

kocka, **k** ako **k**váder, **k** ako **k**omjatná.

Ozaj, poznáte nejakú peknú povesť o našej prekrásnej dedinke? Nie, škoda! Šiestačky Tamarka a Otilia využili svoju kreativitu a ukázali svoju predstavu o vzniku našich skalných krásavíc...

Hluché skaly

Kedysi dávno ľudia veľmi často chorľaveli. Jednou z chorôb bola aj hluchota. Neraz išlo po ceste veľa hluchých ľudí. No a jeden z nich sa vybral aj s kamarátom Komjaťanskou dolinou. Mali namierené do Komjatnej na trhy. Išli na voze, v ktorom boli zapriahnuté dva hnedé kone.

Keďže obaja boli hluchí, len mlčali a mlčali... A premlčali skoro celú cestu či chceli, či nechceli, to už teraz nevieme. Vieme iba to, že zrazu ich niečo vyrušilo. Hoci boli hluchí, pocítili nejaký ruch. Mali veľmi zvláštny pocit, ktorý im naháňal strach. Už sa aj stmievalo. Ten pocit ich desil čoraz viac. Ruch stále silnel, silnel a silnel. A oni sa báli stále viac. Keď už boli niekde uprostred doliny, mali pocit, že ich niekto prenasleduje. Prenikol ich obrovský strach. Pomaly sa otočili a zbadali zvláštnu postavu, ktorá hovorila strašidelných hlasom. Veľmi sa preľakli, div že z voza nevyskočili. Neznáma postava ich okrem strašenia, chcela aj okradnúť. Chcela zobrať tovar, ktorý muži šli predať. No oni sa nedali a svojmu strachu nakoniec vzdorovali. To tajomnú postavu ešte viac rozhnevalo a poslala na nich obrovskú kľatbu. Obaja na mieste skameneli.

A od vtedy v Komjaťanskej doline stoja blízko seba dve skaly, ktoré sa podobajú na ľudí. Miestni ich začali nazvať Hluchými skalami a stoja tam dodnes. Kto neverí, nech tam beží a možno stretne aj tú tajomnú postavu...

Tamara Babicová 6. roč.

Hlavačka

Kedysi, bolo to už veľmi dávno, keď ešte líšky dávali dobrú noc, bývali v malebnej dedinke Komjatná dvaja bohatí gazdovia. Boli to veľkí boháči a nafúkanci, ktorým páru nebolo. Mali záľubu v koňoch. Každý mal krásne kusy.

Radi chodili po okolitých krčmách. Tam pri pálenke robili rôzne stávky. Raz sa stavili o najkrajšie kone. Vyhral ten gazda, ktorého kôň prvý vybehol na vysokú a ostrú skalú pripomínajúcu hlavu. Stávka bola veľká, išlo o veľa - o najkrajšie kone oboch gazdov. Kto vyhrá, získa koňa aj svojho protivníka. Ľudia ich od toho odhovárali, pretože sa báli. A navyše stávka sa mala konať počas tmavej noci. No obaja boháči boli hlavatí, a tak neustúpili. Po odštartovaní sa oba kone rozbehli ako vietor a strácali sa v tme.

Zrazu sa stalo niečo nečakané. Kone záhadne zmizli... Hľadala ich celá dedina. No stratil sa ešte niekto, obaja gazdovia. Nezostalo po nich ani stopy. Ľudia toto záhadné miesto nazvali Hlavačkou, lebo skala je mierne naklonená, akoby ešte aj dnes hľadala zatúlaných gazdov a ich kone.

A vraj o polnoci tam počuť záhadné erdzanie a pokriky dvoch tajomných mužov. Ktovie, možno to bolo tak a možno úplne inak...

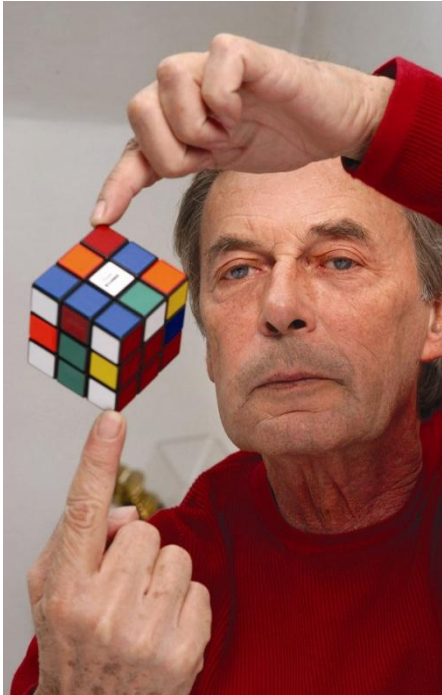
Otília Horváthová, 6. ročník

Rubikova kocka

Viete, čo je Rubikova kocka?

Ide o mechanický hlavolam, ktorý v roku 1974 vynašiel maďarský sochár a architekt Ernő Rubik. Bol výnimočne obľúbený v 70. a 80. rokoch. Rubikova kocka má podobu plastovej kocky, ktorá sa skladá z menších rôznofarebných kociek, štandardne ich má 3×3×3. Existujú však aj ďalšie varianty: 2×2×2 („vrecková“), 4×4×4 (tzv. „Rubikova pomsta“), 5×5×5 a iné. Malé kocky sú prepojené pohyblivým mechanizmom, ktorý umožňuje ľubovoľnú vrstvu 9 kociek otočiť o násobok 90°. V zloženom stave má každá stena veľkej kocky jednu farbu. Úlohou je poskladať po zamiešaní jednotlivých farieb kocku do pôvodného stavu. Pre kocku s rozmermi 3×3×3 pritom existuje $(8! \times 38-1) \times (12! \times 212-1)/2 = 43\,252\,003\,274\,489\,856\,000$ možných stavov. Existuje viacero spôsobov skladania Rubikovej kocky. Kocka nikdy nemôže byť premiešaná tak, aby sa nedala vyriešiť. Prvé svetové majstrovstvá v skladaní Rubikovej kocky organizovala Guinnessova kniha rekordov 13. marca 1981 v Mníchove. Oficiálnym víťazom sa stal Jury Froeschl z Mníchova s najrýchlejším časom 38 sekúnd. Prvé oficiálne majstrovstvá sveta sa konali 5. júna 1982 v Budapešti a vyhral ich vietnamský študent Minh Thai s časom 22,95 sekundy. Svetový rekord v poskladaní Rubikovej kocky rozmerov 3×3×3 drží Mats Valk, ktorý v súťaži Zonhoven Open 2013 dosiahol čas 5,55 sekundy.

Kreslo pre host'a

Ernő Rubik (1944) je maďarský vynálezca, sochár a architekt. Jeho najznámejším vynálezom je Rubikova kocka. Hračku zostavenú z farebných štvorcov možno otáčať okolo troch osí, čím je možné dosiahnuť až štyridsaťtri miliárd farebných kombinácií. Hlavoľam sa stal populárny po celom svete.

Jeho kocka sa stala symbolom 80. rokov a stále je o ňu veľký záujem, ročne sa na celom svete organizuje 150 súťaží v jej skladaní. Aktuálny rekord je 5,55 sekundy, on sám ju dokáže zložiť tak za minútku. Rubikova kocka oslávi štyridsať rokov.

Ak by ste kocku vymysleli teraz, alebo ak by sa teraz dostala na trh, bol by to ťažší alebo ľahší rozbeh?

Určite by to bola iná situácia, veď odvtedy uplynulo takmer 40 rokov. Všeličo sa zmenilo vo svete aj v našom malom mikrosvete. Krajiny vznikali a zanikali, systémy padali a rodili sa nové. Učíme sa novým úlohám, ako spoločnosť, tak jednotlivci. A, samozrejme, vyrástli nové generácie. S kockou sa dnes hrajú deti, ktoré ju dostanú od svojich starých rodičov. To je jedna vec. Druhá je tá, že ak sa zrodí niečo nové, cestu životom bude mať vždy, v akejkoľvek dobe, napínavú a obťažkanú problémami. Úspech sa nikdy nedá vopred predurčiť. Dá sa preň spraviť veľa, ale či sa niečo ujme, alebo nie, záleží na obrovskom počte vecí. A značnú časť z nich nemôžeme ovplyvniť. To, čo ako tvorcovia môžeme, je snažiť sa o čo najvyššiu kvalitu.

Ako si spomínate na svoje začiatky? Žili ste v „najšťastnejšom baraku“ socialistického bloku, odtrhnutý od reálnej trhovej ekonomiky. A tu ste vymysleli hračku.

Železná opona neexistovala len obrazne. Hovoríme o dobe, keď sme si kupovali topánky na základe reklám typu „topánky z obuvi“, keď bol obchod štátnym monopolom a vládlo plánované hospodárstvo. A to sa neriadilo potrebami spotrebiteľov, ale rozhodnutiami, ktoré sa zrodili v strane. Trh bol rozdelený medzi krajiny Varšavskej zmluvy a bolo rozhodnuté, ktorý socialistický štát bude čo vyrábať, pre koho a za koľko. V tejto štruktúre bolo nesmierne ťažké prísť s novým produktom, navyše s takým, čo nemá žiadnu históriu a tradíciu. Mimochodom, ani dnes by to nebolo ľahké. Pretože najvýraznejšou črtou kocky je nekonvenčnosť. Nedá sa zaradiť do niektorej z klasických kategórií hračiek. Oni presne vedia, aká má byť hračka, čo sa dá dobre predať.

Bolo namáhavé preniknúť do sveta?

Prešli tri roky od registrácie výrobku po spustenie jeho výroby. Tá sa v Maďarsku začala v roku 1977. Ďalšie tri roky boli potrebné na to, aby sa dostala za hranice. Maďarský zahraničný obchod nemal skúsenosti s tým, ako niečo predať, skôr s tým, ako niečo nakúpiť. V tomto regióne bolo veľmi málo produktov, ktoré by boli za dobrých podmienok a za dobrú cenu predané na Západ. V roku 1980 som poveril jednu americkú spoločnosť distribúciou a za nasledujúce tri, štyri roky mala hračka taký medzinárodný úspech, ktorý prekonal všetky očakávania.

Humor s Batildou

Máte radi vtipy? Keďže nám škola pomaly končí, vybrala som pre vás zopár humorných príhod zo školských lavíc...

Jožko príde domov zo školy a otec sa ho pýta:

„Čo ste dnes robili v škole?“

„Písali koncoročnú písomku...“

„Aha, a koľko otázok si vedel?“

„Dve!“

„A aké?“

„Meno a priezvisko...“

Móricko prišiel zo školy domov s mokrými nohavicami od kolien dolu.

„Čo sa ti stalo? Spadol si do potoka?“ pýta sa matka.

„Ale, hrali sme sa cez prestávku na psov.“

„No a?“

„A ja som bol stĺp...“

„Anastázia, ktorý predmet máš najradšej?“

„Prosím, zvonček!“

Profesor vraví: „Dnes vás pustím o štvrt hodinu skôr.“

Odchádzajte prosím potichu, nech nezobudíte niekoho vo vedľajších učebniach.“

Na hodine náboženstva sa pýta katechétky, či majú žiaci nejaké nejasnosti.

Móricko sa prihlási a pýta sa: „Pani katechétky, čert je párnokopytník alebo nepárnokopytník?“

Pani učiteľka: „Jurko, kde máš žiacku knižku?!“

Jurko: „Požičal som ju Katke, chcela vystrašiť rodičov!“

Otec synovi: „Také vysvedčenie si zaslúži riadny výprask!“

„Super ocko! Ja viem, kde býva náš učiteľ!“

Hodina zemepisu v maďarskej škole:

„László, pozri na glóbus a povedz mi, čo je to os?“

„Os? To je taký veľký paskovaný much.“

„Oci, dali ma do osobitnej školy.“

„Len študuj synu, keď na to máš!!!“

Žiaci píšú písomku. Učiteľ zbadá, že jeden žiak má ťahák..

Žiak ho rýchlo schová. Príde k nemu učiteľ a hľadá ťahák.

Po dôkladnej prehliadke ho učiteľ nevie nájsť a pýta sa:

„Kam si ho schoval?!“

„To by som aj ja rád vedel...“

Konečne prichádzajú sladké dni ničnerobenia, mnohí z vás určite navštívia dovolenky v zahraničí. Nebolo by na škodu, keby sme sa aj dohovorili. Poďme sa spolu naučiť pár dôležitých slovíčok! Čo poviete, naozaj sa s nimi dorozumiete???

Slovensko - POĽSKÝ slovník

Svokor - Dźadek potrzebny

Svokra - Baba przebytečna

Spomalený človek - Hamowka

Fazuľa - Perdzawka naturalna

Blcha - turista košilowy

Holiaci strojček - kombajn bajuzowy

Ježko - kaktus pochodowy

Mŕtvy ježko - kaktus dopochodowany

Potkan - agent kanalowyy

Ventilátor - helikopter pokojowy

Slovensko - JAPONSKÝ slovník

Nervozita - Hisaki

Čudák - Haraši-mu

Zamestnanec - Pako-Maka

Smädí ho - Ta-Ho-Suši

Ignoruje - Ma-Na-Haku

Riaditeľ - Ja-Pan

Slovensko - RUSKÝ slovník

Korytnačka - Tvjordyj žáb

Pracovník čerpacej stanice - Naftaľenko

Spiaca žena - Spaľnikovová

Spiaci muž - Chrapkin

Spevák tenorista – Pištiťenko

Slovensko - TALIANSKY slovník

Speváčka - Coffaricci (Kofa riči)

Silná dáma - Rizatta (Ricata)

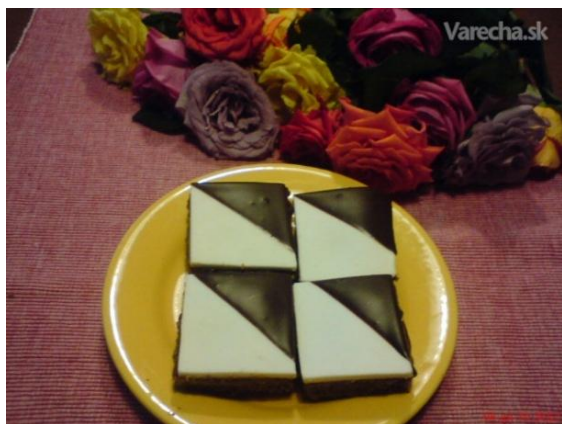
Hokejista - Mantinelli

Rýchly - Petardo

Hamham kútik

Dvojfarebné kocky

Suroviny:

- 4 ks vajcia
- 200 g práškového cukru
- 100 ml oleja
- 100 ml vody
- 2 PL kakaa
- 200 g polohrubej múky
- 1/2 balíčka prášku do pečiva

Krém:

- 300 g mletých orechov
- 75 g práškového cukru
- 50 ml rumu
- 2 PL oleja
- 200-300 ml džemu
- čokoládová poleva

Biela hmota:

- 200 g cery
- 200 g práškového cukru
- 150 g sušeného mlieka

Cesto: žĺtky vymiešame s cukrom, postupne pridávame olej, vodu, múku, prášok do pečiva a kakao. Napokon zapracujeme tuhý sneh z bielkov.

Cesto rozotrieme na plech vystlaný masným papierom a upečieme vo vyhriatej rúre. Z cery, cukru a sušeného mlieka vypracujeme hladkú hmotu a dáme ju na chvíľu do chladničky.

Krém: zmiešame orechy, olej, cukor, rum a džem. Natrieme na vychladnutú piškótu.

Papier na pečenie odstrihneme na veľkosť piškóty, poprášime práškovým cukrom a vyvaľkáme bielu hmotu. Snažíme sa na rovnakú hrúbku a na celú veľkosť papiera. Papier s hmotou opatrne nadvihne a položíme na zákusok. Odstránime papier. :)

Zákusok nakrájame na štvorce a polovicu namočíme do čokoládovej polevy. Ukladáme na papier na pečenie. Necháme stuhnúť.

Dobrá chuť!

Športový deň v ZŠ a MŠ Komjatná 2014

Športový deň v ZŠ a MŠ Komjatná 2014

Športový deň v ZŠ a MŠ Komjatná 2014

Pozývame všetkých tatinov / ale aj mamičky /
na športové hry dňa 16. júna 2014 od 15-tej
v areáli školy.

Prežite so svojim synom či dcérou zábavné
popoludnie
plné pohybových aktivít...

Športový deň v ZŠ a MŠ Komjatná 2014

A takto to vyzeralo...

Prajeme
Vám
pekné
prázdniny!

V špeciálnej prílohe Kockovínok nájdete všetky podarené príbehy našich žiakov.

